

[Formanden.]

Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 18 med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Første Behandling af:

Forslag til Lov om Afgørelse af den mellem Andels- og Privatslagteriernes Arbejdsgiverforeninger og Dansk Slagteri-arbejderforbund bestaaende Uoverensstemmelse.

Mødet hævet Kl. 137.

128. Møde.

Onsdag den 8. Maj Kl. 18.

Formanden: Det er meddelt mig, at det ærede Medlem Fru *Petra Petersen* ønsker at udtræde af Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje med senere Ændringer, Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 400 af 22. August 1945 om Boliganvisning og Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 400 af 22. August 1945 om Boliganvisning. Hvis ingen gør Indsigelse imod, at Valg af et nyt Medlem til det nævnte Udvalg foregaar i indeværende Møde, betragter jeg Tingets Samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Til at indtræde i det nævnte Udvalg i Stedet for *Petra Petersen* har vedkommende Gruppe udpeget *Rosendahl*. Han er valgt.

Den eneste paa Dagsordenen opførte Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afgørelse af den mellem Andels- og Privatslagteriernes Arbejdsgiverforeninger og Dansk Slagteri-arbejderforbund bestaaende Uoverensstemmelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6391; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4909).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Hedtoft: Vi mener fra socialdemokratisk Side, at det ikke vil være rigtigt at løse Slagterikonflikten paa den af Regeringen foreslaaede Maade, ved det Lovudkast, vi har liggende for os. Det maa indrømmes, at det er den enkleste Fremgangsmaade, Regeringen her foreslaar, og det er rigtigt, at det er en Vej, der under andre Forhold og i andre Situationer er betraadt ogsaa af socialdemokratiske Regeringer.

Naar vi ikke kan være med til at betræde denne Vej i dette Øjeblik, som Situationen ligger, skyldes det en Række baade faglige og psykologiske Faktorer, som det efter vor Mening vil være forkert af Lovgivningsmagten at overse og ikke tage Hensyn til. Lovgivningsmagten bør i egen Interesse tage rimeligt Hensyn til den særlige Stemning og Mentalitet, der hersker i Arbejderkredse, hvor der er en udpræget Irritation over lovgivningsmæssige Indgreb i faglige Konflikter. Det er Gang paa Gang efter Befrielsen tydeligt kommet til Udtryk, at man i alle Arbejderkredse var i høj Grad utilfreds med den Behandling, man paa en Række Omraader fik under Besættelsen. Den sociale Spænding var øget, for mange Tusinde Arbejders Vedkommende næsten til Bristepunktet, men det lykkedes ved en national Disciplin, som ikke var mindst i Arbejdernes Kreds, at komme igennem disse Aar. Det er forstaaeligt for enhver, at Besættelsesaarenes Afsavn og Resignation hos mange Arbejdergrupper skabte Bitterhed, men tillige Forventning om, at de, naar Krigen var forbi, vilde finde Imødekommenhed og Forstaaelse for deres Krav og Ønsker. Paa den anden Side ser jeg ingen Anledning til at lægge Skjul paa, at man fra visse Sider bidrog til, at der blev skabt Forventninger og stillet Krav, som man ikke med Rimelighed kunde forlange indfriet.

Lad mig i Relation til det foreliggende Lovforslag og til Situationen, som den er i Dag, nævne det enkelte Punkt: Kravet om at faa Loven om Arbejdsforhold, der gjaldt under Besættelsen, ophævet. Det var, som alle ved, et enstemmigt Ønske i alle Arbejderkredse, og der blev mange Gange under drastiske Former givet Udtryk derfor. Naar Ønsket om at faa denne Lov ophævet og derved igen faa faglig Aktionsret og faglig Bevægelsesfrihed under Ansvar var saa stærkt i Arbejderkredse, skyldes det, at Arbejdsgiverne i hele Besættelsesperioden udnyttede denne Lov om Arbejdsforhold til at hindre en Række tiltrængte Forhandlinger om overmaade vigtige Detailproblemer i det